

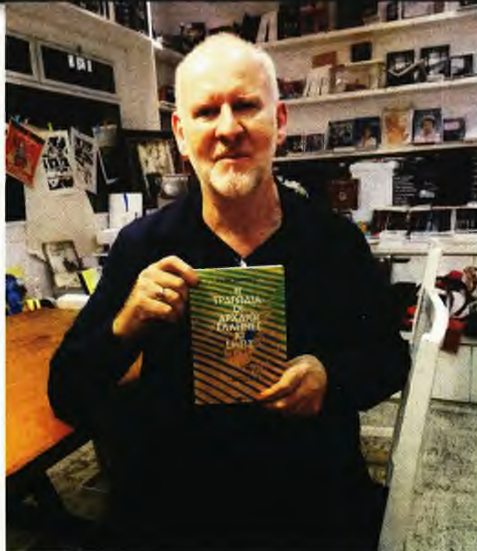
ΣΑΪΜΟΝ ΚΡΙΤΣΛΕΪ (SIMON CRITCHLEY)

► Tns **ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΩΤΗΡΧΟΥ**

Αγαπά τον Ντέιβιντ Μπόουι και το ποδόσφαιρο ως φανατικός οπαδός της Λίβερπουλ - άλλωστε έχει συγγράψει και μελέτες σχετικές με αυτές τις αγάπες του, ενώ ο ίδιος αποτελεί και το... ήμισυ ενός μουσικού σχήματος. Ωστόσο δεν είναι ποπ star αλλά φιλόσοφος. Ιδιότητα που εύκολα αποκρύπτει για χάρη της αρχαίας τραγωδίας: «Μπορεί να διδάσκει για πολλές δεκαετίες φιλοσοφία, ωστόσο το νόημα βρίσκεται στην πυρήνα της ύπαρξής μας», είπε το βράδυ ο Δευτέρας ο Simon Critchley, καθηγητής φιλοσοφίας στην έδρα Hans Jonas του New School for Social Research της Νέας Υόρκης και μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Ιδρύματος Ωνάση, κατά την παρουσίαση του βιβλίου του «Η τραγωδία, οι αρχαίοι Έλληνες κι εμείς» που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη

Οπαδός της Λίβερπουλ, φανατικός της ροκ μουσικής και κυρίως λάτρης των αρχαίων τραγικών, ο καθηγητής φιλοσοφίας στο New School for Social Research της Νέας Υόρκης παρουσίασε προχθές το βιβλίο του «Η τραγωδία, οι αρχαίοι Έλληνες κι εμείς» που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη

σματα και απευθύνοντας ερωτήματα στον καθηγητή ο οποίος αξιολογεί ως υπέριστη την ποίηση καθώς «η τραγωδία παρουσιάζει έναν κόσμο συγκρούσεων και διαφιλονικούμενων συναισθημάτων, έναν κόσμο όπου η δημόσια και η ιδιω-

τική ζωή συγκρούονται και καταρρέουν. Έναν κόσμο οργής, θλίψης και πολέμου. Έναν κόσμο όπου η ηθική είναι αμφιλεγόμενη και οι ισχυροί εξευτελίζουν και καταστρέφουν τους ανίσχυρους. Έναν κόσμο όπου η δικαιοσύνη μοιάζει να

αμφιταλαντεύεται και τα ωραία λόγια λειτουργούν ως προκάλυμμα για κρύφια επιχειρήσεις βίας. Έναν κόσμο, δηλαδή, περίπου σαν τον δικό μας. Πρέπει να προσπαθήσουμε να επαναφέρουμε τους αρχαίους στην εποχή μας. Εκείνοι

«Να επαναφέρουμε τους αρχαίους στην εποχή μας»

ορθώνουν έναν καθρέφτη απέναντί μας, στον οποίο βλέπουμε όλη την απόγνωση και την αυταπάτη της ζωής μας, αλλά συγχρόνως την τρομακτική ομορφιά και την ένταση της ύπαρξης. Αυτό που μας επιτρέπει η τραγωδία να αντικρίσουμε, μέσα από τη σκληρή και αδυσώπητη λάμψη της, είναι ο φλεγόμενος πυρήνας της ζωντανίας μας. Αν δώσουμε στον εαυτό μας την ευκαιρία να κοιτάξει κατάματα την τραγωδία, θα μπορέσει ίσως να δει πιο μακριά και πιο καθαρά».

Ο φιλόσοφος μίλησε για το πώς η αρχαία τραγωδία είναι συνυφασμένη με τη δημοκρατία, αφού σε αυτήν πρωταγωνιστούν οι εξόριστοι από την πολιτική ζωή της τότε Αθήνας, οι γυναίκες και οι ξένοι. Για το πώς θέτει ερωτήματα, κάτω από την επιφάνεια της αδυσώπητης δράσης, που ισχύουν ακόμη και σήμερα εκμυδενίζοντας τον χρόνο. Για το ότι δεν κρίνει τους ήρωες σε καλούς και κακούς, δεν μας λέει τι να κάνουμε ή τι να

σκεφτούμε, αλλά μας παρασύρει σε ένα ταξίδι αποστασιοποίησης από την καταπιεστική καθημερινότητα και τον εαυτό μας, η επιστροφή από το οποίο έχει θέσει σε αμφισβήτηση τις προκαταλήψεις μας επιτρέποντάς μας να διακρίνουμε καλύτερα τις συγκρούσεις και τις αντιφάσεις όχι μόνο του εξωτερικού αλλά και του εσωτερικού μας κόσμου.

«Πώς θα μπορούσαμε όμως να σαγηνευτούμε από ένα τέτοιο ταξίδι όταν σήμερα η βία έχει γίνει θέμα και βομβαρδιζόμαστε σε βαθμό εθισμού από αδυσώπητες εικόνες που μπορεί να μας κινητοποιούν ή να μας αδρανοποιούν;», ρωτήθηκε ο Critchley, από τον ποιητή και μεταφραστή του, Γ. Δούκα. «Μα έτσι είναι η ζωή, γεμάτη αντιφάσεις, συγκρούσεις και αμφισβησίες. Τουλάχιστον η αρχαία τραγωδία, κι αν μας δίνει απαντήσεις, μας δείχνει όλες τις όψεις βοηθώντας μας να παίρνουμε μια απόσταση ασφαλείας από την ασφυκτική πραγματικότητα», είπε ο φιλόσοφος.

Στην παρουσίαση στο βιβλιοπωλείο Free Thinking Zone μίλησε επίσης για το βιβλίο και τον φίλο του και ο πρόεδρος του Ιδρύματος Ωνάση, Αντώνης Παπαδημητρίου.